

Arrest

nr. 305 069 van 18 april 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacombélaan 59-61 bus 5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 november 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 oktober 2023 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 november 2023 met referentienummer X

Gelet op de beschikking van 23 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

· (2) Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond

Betrokkene wenst naar Nederland te gaan en toont onvoldoende de band aan met de invitante en er wordt geen ondertekende uitnodigingsbrief neergelegd.

Betrokkene vroeg in het verleden een visum aan om zijn vriendin te bezoeken in Nederland (terwijl betrokkene gehuwd is), dit visum werd geweigerd.

Bijgevolg is het verklaarde reisdoel onvoldoende aangetoond.

· (3) U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten

Betrokkene legt voldoende financiële middelen voor maar de oorsprong hiervan is ongekend. Betrokkene toont niet aan de hand van een rekeninghistoriek aan dat hij/zij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit. Bijgevolg toont betrokkene niet aan te beschikken over voldoende persoonlijke financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen.

· (13) Er bestaat redelijke twijfel over uw voornemen het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van het visum te verlaten

Betrokkene toont niet afdoend aan te beschikken over resterende familiale banden in het land van origine. (betekenisvolle en/of actuele)

Betrokkene verklaart zelfstandige te zijn maar toont niet aan de hand van een bankhistoriek aan dat hij/zij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit zijn/haar professionele activiteit. Hierdoor is de beroepsactiviteit en de financiële band met het land van origine onvoldoende bewezen.

Betrokkene legt een bankrekening voor met financiële middelen maar de oorsprong van deze middelen is ongekend. (wegens het ontbreken van een inkomstenhistoriek op deze rekening).

Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen.

Betrokkene heeft een voorgaande weigering tot afgifte van een visum kort verblijf ontvangen van de Belgische diplomatieke post. Deze weigering werd onder meer gemotiveerd op basis van het ontbreken van voldoende terugkeergarantie. In deze context worden er bij de huidige visumaanvraag geen betekenisvolle of doorslaggevende nieuwe bewijsstukken voorgelegd die deze negatieve beoordeling zou kunnen weerleggen.

Omwille van bovenstaande redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker werpt in een enig middel de schending op van "artikel 32, lid 1 van de verordening (EG) nr, 810/2009 van 13 juli 2009 (Visumcode), van de materiële en de formele motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 8 EVRM".

Hij betoogt als volgt:

"Het visum wordt geweigerd om 3 redenen, die terug te vinden zijn in artikel 32, lid 1 van de Visumcode en die luiden als volgt:

"Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt het visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

b) indien er redelijke twijfel bestaat over (...) zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum".

Geen van de 3 motieven van de bestreden beslissing houdt stand.

1- Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf

1.1. In dit verband luidt de bestreden beslissing als volgt:

"Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond. Betrokkene wenst naar Nederland te gaan en toont onvoldoende de band aan met de invitant en er wordt geen ondertekende uitnodigingsbrief neergelegd.

Betrokkene vroeg in het verleden een visum aan om zijn vriendin te bezoeken in Nederland (terwijl betrokkene gehuwd is), dit visum werd geweigerd.

Bijgevolg is het verklaarde reisdoel onvoldoende aangetoond".

1.2. In de eerste plaats schendt de bestreden beslissing artikel 32, lid 1, a), ii) omdat het visum wordt geweigerd wegens het feit dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf "onvoldoende" zijn aangetoond. Zulke motivering kan niet: ofwel zijn het doel en de omstandigheden aangetoond, ofwel niet. Wanneer de voorwaarden van artikel 32 zijn vervuld, dan heeft de vreemdeling recht op de afgifte van een visum (HvJ 19 december 2013, C-84/12, Koushkaki). Wanneer de voorwaarden vervuld zijn, beschikt verweerder niet over een discretionaire bevoegdheid om het visum al dan niet toe te kennen (V. Moreno-Lax, *Accessing asylum in Europe - Extraterritorial border controls and refugee rights under EU law*, 2017, 96). Verweerder kan dus niet schipperen door te stellen dat de voorwaarden gedeeltelijk, onvoldoende, een beetje, zijn aangetoond.

1.3. Verder word gesteld dat er geen ondertekende uitnodigingsbrief wordt voorgelegd. Er wordt dus niet betwist dat er een uitnodigingsbrief van de vriendin wordt voorgelegd. De betrokken rechtsgrond vereist niet dat die ondertekend zou zijn. Nu mailverkeer tussen 2 punten op zulke grote afstand als Nederland-Nigeria de normale manier van schriftelijk communiceren is, kan de uitnodigingsbrief niet genegeerd worden omdat hij niet ondertekend is.

1.4. In de uitnodigingsbrief stelt de Nederlandse vrouw dat verzoeker haar vriend is, dat zij wenst dat hij naar Nederland komt van 22 oktober tot 13 november 2023 om mekaar terug te zien, om haar familie te zien en om te zien hoe zij leeft. Ze willen ook enkele romantische trips maken naar zee en naar Parijs. De bookings worden bijgevoegd. Het eerste contact vond plaats in September 2020 per video call met de schoondochter van de Nederlandse mevrouw, die met haar zoon getrouwd is, waarbij ze vertelde over de geboorte van hun zoon op 16 september (aankondiging geboorte wordt toegevoegd). Vanaf dan hadden ze regelmatig contact per video. De schoondochter, die nu de Nederlandse nationaliteit heeft, is sinds jaren een goede vriendin van verzoeker en zijn familie. Verzoeker en zijn Nederlandse vriendin ontmoetten elkaar in Nigeria van 20 februari tot 5 maart 2022. Zij reisde mee met haar zoon en schoondochter voor het afsluiten van hun traditioneel huwelijk (documenten worden toegevoegd). Ze zagen mekaar terug in Ghana van 1 tot 9 juli 2022, waarbij ze ook zijn broer bezochten (documenten worden toegevoegd). Er wordt een multiple entry visum gevraagd vermits beiden mekaar nogmaals willen ontmoeten in de periode februari-april 2024 voor enkele weken. Verzoeker zal opnieuw bij haar thuis verblijven en zijn familie in Eindhoven, Utrecht en Den Haag bezoeken. Hij zal zeker terugkeren daar hij in Nigeria een solied bedrijf heeft met verschillende activiteiten (documenten worden toegevoegd over het bedrijf met uitleg over de activiteiten, bankafschriften enz.). Hij is ook lid van de Rotary (lidmaatschap en foto's), is gehuwd en heeft 3 jonge kinderen (documenten worden toegevoegd: geboorteakten, betaling van schoolgeld, familiefoto's en eigenaarschap van de woning), waarvoor hij zorg draagt. Er wordt ook een affidavit toegevoegd waarbij de echtgenote haar toestemming voor de bezoeken geeft.

Het doel van de reis kan niet duidelijker worden uitgedrukt. Dat verzoeker onvoldoende de band met de "invitant" aantoon, is gewoon materieel verkeerd. Door geen rekening te houden met deze duidelijke omschrijving van het doel van de reis, schendt verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiele motiveringsplicht juncto artikel 32, lid 1, a), ii) voornoemd.

Dat is des te meer zo nu verweerder als motief voor een eerste geweigerd visum het heeft over een bezoek van verzoeker aan zijn vriendin. Het doel van de reis is bijgevolg tweemaal hetzelfde.

Er kan worden vastgesteld dat verweerder niet motiveert m.b.t. een groot aantal meegedeelde documenten, waarvan er hiervoor een aantal opgesomd worden, waardoor de formele motiveringsplicht geschonden wordt.

De toevoeging tussen haakjes "(terwijl betrokkene gehuwd is)" geeft wellicht de werkelijke reden van de weigering van het visum weer: verweerder keurt moreel de overspelige relatie van verzoeker met zijn Nederlandse vriendin af. Dat is geen aanvaardbaar motief waardoor het de motiveringsplicht schendt. Het is immers geen reden om op grond van artikel 8, lid 2 EVRM zich te mengen in het gezins- en privéleven dat bestaat tussen verzoeker en zijn vriendin. Menen dat een overspelige relatie onderhouden moreel verwerpelijk is, is immers noch in het belang van de veiligheid van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of de bescherming van rechten en vrijheden van anderen.

Er is geen rechtspraak bekend waarbij de overheid toegelaten wordt zich te mengen in een overspelige relatie tussen 2 volwassen privépersonen als zijnde strijdig met de goede zeden, des te meer nu de echtgenote van de gehuwde persoon hiervoor haar toestemming gegeven heeft.

Er wordt eraan herinnerd dat overspel als misdrijf in het Strafwetboek sinds decennia afgeschaft is.

2. De voldoende bestaansmiddelen

2.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"Betrokkene legt voldoende financiële middelen voor maar de oorsprong hiervan is ongekend. Betrokkene toont niet aan de hand van een rekeninghistoriek aan dat hij/zij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit. Bijgevolg toont betrokkene niet aan te beschikken over voldoende persoonlijke financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen".

2.2. Er worden bankafschriften getoond van niet minder dan 4 bankrekeningen:

-First Bank 2036439797 zakelijke rekening van Iko Business World Limited, bedrijf eigendom van verzoeker en van zijn echtgenote. De diverse, grote inkomsten en uitgaven zijn de transacties inzake aan- en uitverkoop van land. Verder zijn er de inkopen/uitgaven voor het vervaardigen van de kleding. Aangezien de Nigeriaanse maatschappij vooral een cash économie is, zijn er soms grote stortingen en opnamen ineens;

-First bank 3081989646 privérekening op naam van verzoeker;

-Zenith Bank 1241734253 op naam van verzoeker: voor de inkomsten van het mode-instituut: 2 dagen training per week. Hierop worden de betalingen van zijn werkzaamheden gestort;

-Zenith Bank 2547689571 op naam van verzoeker. Dit is een spaarrekening voor onvoorziene uitgaven van bedrijf en privé.

Er is een belastingbetalingsoverzicht wat de verklaring van inkomen 2022 is en waarover belasting is betaald.

Het bedrijf Iko Business World Limited, opgericht door verzoeker en zijn vrouw, bestaat uit meerdere afdelingen:

-Modeactiviteiten: er zijn 6 werknemers in vaste dienst: 1 werknemer die in de boetiek kleding verkoopt, is tevens secretaresse, 3 medewerkers voor de afdeling heren en 2 voor de afdeling vrouwen, waaronder de echtgenote. Het gaat veelal om jonge mensen die verzoeker opleidt om later zelfstandig te worden. Verzoeker haalt de klanten binnen, bezoekt ze en ontvangt ze in zijn kantoor. Hij ontwerpt ook de kleding; hij geeft ook training aan de leerlingen van een mode-instituut;

-Makelaar: verzoeker is ook makelaar voor aan- en verkoop van land.

Verzoeker is eigenaar van een stuk grond via de erfenis van zijn vader, dat hij verhuurt (regelmatige inkomsten).

Er is een overeenkomst van 9 miljoen Niara, zijnde de aankoop van onroerend goed voor de verkoop.

Er valt niet in te zien hoe verweerder uit deze stukken kan afleiden dat verzoeker onvoldoende bestaansmiddelen aantoont. De meegedeelde stukken worden niet besproken, waardoor de formele motiveringsplicht wordt geschonden. De motivering is volstrekt onredelijk.

3. Het vestigingsgevaar

3.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"Betrokkene toont niet afdoend aan te beschikken over resterende familiale banden in het land van origine (betekenisvolle en/of actuele).

Betrokkene verklaart zelfstandige te zijn maar toont niet aan de hand van een bankhistoriek aan dat hij/zij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit zijn/haar professionele activiteit. Hierdoor is de beroepsactiviteit en de financiële band met het land van origine onvoldoende bewezen. Betrokkene legt een bankrekening voor met financiële middelen maar de oorsprong van deze middelen is ongekend (wegens het ontbreken van een inkomstenhistoriek op deze rekening).

Betrokkene reisde niet eerder naar Schengen.

Betrokkene heeft een voorgaande weigering tot afgifte van een visum kort verblijf ontvangen van de Belgische diplomatieke post. Deze weigering werd onder meer gemotiveerd op basis van het ontbreken van voldoende terugkeergarantie. In deze context worden er bij de huidige visumaanvraag geen betekenisvolle of doorslaggevende nieuwe bewijsstukken voorgelegd die deze negatieve beoordeling zou kunnen weerleggen. Omwille van bovenstaande redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine".

3.2. Om te beginnen is het onbegrijpelijk dat verweerder beweert dat er geen resterende familiale banden zijn in Nigeria, terwijl hij weet dat er een echtgenote is, waarvan hij het bestaan in de bestreden beslissing zelf vermeldt, en 3 jonge kinderen van 9, 7 en 4 jaar, waarvan de geboorteaktes werden meegedeeld.

Verder is verzoeker eigenaar van een bedrijf met 6 werknemers (zie hoger), hij is eigenaar van een stuk land waarop hij voor zijn gezin een huis heeft gebouwd (zie eigendomsbewijs huis).

Het ontbreken van een "bankhistoriek" of een "inkomstenhistoriek" lijkt wel een fetisj te zijn voor verweerder vermits het voorkomt in 2 van de 3 weigeringsgronden. Ook zonder zulk document is het mogelijk aan te tonen dat aan de wettelijke voorwaarden is voldaan.

Verweerder schendt de materiële motiveringsplicht door te beweren dat er geen familiale banden met Nigeria zijn en de formele motiveringsplicht door niet te motiveren m.b.t. een aantal meegedeelde stukken.

Verder schendt hij de materiële motiveringsplicht door te beweren dat bij deze tweede visumaanvraag geen bijkomende documenten werden meegedeeld. Het volstaat de documenten bij de 2 aanvragen te vergelijken.

De vermelding van "hij/zij" en "zijn/haar" wijst op een stereotiepe motivering, wat de materiële motiveringsplicht schendt.

De betrokken bepaling eist dat er "redelijke twijfel" bestaat dat verzoeker zal terugkeren naar Nigeria. Uit voornoemde gegevens kan verweerder niet afleiden dat er zulke redelijke twijfel zou bestaan. Het is geenszins vereist dat verweerder zekerheid verkrijgt over een terugkeer (HVJ 19 december 2013, C-84/12, Koushkaki, punt 65; RvV 28 november 2016, nr. 178.525). In zijn beleidsverklaring van 3 november 2021 kondigt verweerder aan voor de toepassing van dit vestigingsgevaar duidelijke interne richtlijnen uit te werken (kamer 2021-22, 2294/22, 25). Het zou nuttig zijn deze mee te delen."

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Hij is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.3. Aangezien verweerder geen administratief dossier heeft overgemaakt en evenmin een nota met opmerkingen waaraan nuttige stukken gevoegd worden, worden de door verzoeker aangebrachte feiten als bewezen geacht. De Raad werd immers niet in het bezit gesteld van documenten die hem toelaten deze feiten als kennelijk onjuist te bestempelen (cf. artikel 39/59, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen).

2.4. Voor wat betreft de motivering in de bestreden beslissing inzake het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf, kan de Raad verzoeker redelijkerwijs volgen in zijn kritiek met betrekking tot het feit dat de uitnodigingsbrief (in casu een mail) niet ondertekend was. Gezien het gestelde in punt 2.3. kan verzoeker redelijkerwijs ook worden gevolgd in zijn kritiek dat uit de motivering niet blijkt dat er rekening werd gehouden met een aantal documenten die hij opsomt en waaruit volgens hem het reisdoel duidelijk blijkt. Verzoeker wenst gewoon een vriendin te bezoeken – zoals hij al bij de eerste visumaanvraag had aangegeven – en met haar wat trips te maken. Voorts kan verzoeker ook redelijkerwijs worden gevolgd in zijn kritiek dat verweerder zich niet te mengen heeft in de aard van een relatie tussen twee personen, zeker nu de echtgenote van de gehuwde persoon haar toestemming heeft gegeven voor de afreis. De Raad neemt dit aan, gelet op het gestelde in punt 2.3., en verweerder spreekt dit alles ook nergens tegen, aangezien hij geen nota met opmerkingen heeft ingediend.

Het voormelde heeft als gevolg dat het motief dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht schendt, zodat het niet overeind blijft.

2.5. Voor wat betreft de motivering in de bestreden beslissing inzake de voldoende middelen van bestaan, somt verzoeker op welke stukken hij in dit verband heeft neergelegd en wat hieruit kan worden afgeleid, wat de Raad redelijkerwijs kan volgen. Verweerder spreekt dit ook nergens tegen, aangezien hij geen nota met opmerkingen heeft ingediend. Gezien het gestelde in punt 2.3. kan verzoeker opnieuw worden gevolgd in zijn kritiek dat uit de motivering niet blijkt dat er rekening werd gehouden met de meegedeelde stukken.

Het voormelde heeft als gevolg dat het motief dat er geen voldoende middelen van bestaan werden aangetoond, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis, de zorgvuldigheids-plicht en de materiële motiveringsplicht schendt, zodat het niet overeind blijft.

2.6. Voor wat betreft de motivering in de bestreden beslissing inzake het vestigingsgevaar, betoogt verzoeker dat hij stukken heeft overgemaakt waaruit blijkt dat hij eigenaar is van een bedrijf en van een stuk land waarop hij een huis voor zijn gezin heeft gebouwd. Verweerder eist een bankhistoriek maar verzoeker is van oordeel dat het ook zonder dit document mogelijk is om aan te tonen dat er geen vestigingsgevaar is. Hij acht het voorts onbegrijpelijk dat verweerder van oordeel is dat er geen resterende familiale banden zijn in Nigeria, daar waar verweerder weet dat er een echtgenote en drie jonge kinderen van 9, 7 en 4 jaar zijn, van wie de geboorteakten werden meegedeeld. De Raad kan dit alles redelijkerwijs volgen en verweerder spreekt het ook nergens tegen bij gebrek aan een nota met opmerkingen. Ten slotte acht verzoeker het niet correct dat er wordt gesteld dat hij in vergelijking met de vorige aanvraag geen bijkomende stukken heeft meegedeeld. Hiertoe volstaat het volgens verzoeker om de documenten bij beide aanvragen te vergelijken. Gezien het gestelde in punt 2.3. kan verzoeker opnieuw worden gevolgd in zijn kritiek dat uit de motivering niet blijkt dat er rekening werd gehouden met de meegedeelde stukken. Aangezien er geen administratief dossier werd overgelegd kan de Raad niet nagaan of ze betekenisvol zijn of niet in vergelijking met de bij de eerste aanvraag neergelegde stukken.

Het voormelde heeft als gevolg dat het motief inzake het vestigingsgevaar de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht schendt, zodat het niet overeind blijft. De overblijvende vaststelling dat verzoeker niet eerder binnen de Schengenruimte reisde kan dit motief op zich immers niet schragen gezien dit als gevolg zou hebben dat een verzoeker om de afgifte van een visum kort verblijf die nooit eerder binnen de Schengenruimte reisde, nooit een dergelijk visum zou kunnen verkrijgen.

2.7. De Raad concludeert bijgevolg dat geen enkel van de drie op zich schragende motieven van de bestreden beslissing overeind blijft.

Het enig middel is in de aangeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 oktober 2023 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA

